

POMUSKAWAĆ (1) *vb imp*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); pierwsze a pochylone, drugie jasne.

[*inf* pomuskawać.] ♦ *part praes act* pomuskając (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Lekko dotykać, głaskać (1) :

pomuskawać czego (1): KSiądz fie ieden ponęcił choć mu nie kazáli/ Siadác s krolem do ftołu/ ácz fie drudzy ímiali. Krol fie potym vnyie/ á kłiędz teź do wody/ Y kroczy potym zá ftoł pomuškáiác brody. *RejFig A3.*

[*pomuskawać co:* gdy go [*krogulca*] gniewnego iż się miece na ręce abo ná źerdzi/ albo gdyby się zwieśił z grzędý/ ma go znienaglá podnosić głaskać pomuškáiác piorká *Cresc 1571 616.*]

[*Przen: Pobláźliwie traktować:* A nie thylko muśi ostrze piłác ná fałzyrze/ heretyki vporne/ to co iest iáwna prawdá/ ále y ná grzeszniki wśelkie póspolitego ludu/ bo próżno pomuškawáć. *GilPos 177 (Linde).*]

Synonimy: gładzić, głaskać.

Formacje współrdzenne cf MUSKAĆ.